

Sygn. akt III Kow.1473/16el

POSTANOWIENIE

Dnia 1.12.2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. – Ireny Wojcieszak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego M. G. (G.) s. M.**

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 kkw oraz art.43 la § 3 kkw

w zw. z art.43 le § 1 kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu M. G. (G.) s. M.** i W., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbycie kary roku pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 12.08.2016r., sygn. akt XIV K 156/16 za czyn z art.279§1kk, art.278§1kk, **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego**
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. G. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego. Wniosek swój uzasadnił tym, że mieszka z rodzicami którzy wyrazili zgodę na jego pobyt w domu oraz posiada obowiązek alimentacyjny na dzieci z którego zamierza się wywiązywać.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać trzeba, że zgodnie z art.43c kkw ustawodawca uznał, że jest możliwe odbywanie kary pozbawienia wolności poza jednostką penitencjarną, w miejscu stałego pobytu wskazanym przez skazanego. Z tego przepisu wynika, że udzielanie zezwolenia na odbywanie kary w systemie (...) nie uzależniono od zaistnienia innych okoliczności dotyczących skazanego lub jego rodziny. Zatem, przy orzekaniu o udzieleniu skazanemu zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności nie powinno się kierować okolicznościami związanymi np. z sytuacją materialną lub rodzinną skazanego. Skazany chcąc rozwiązać należycie sprawy związane z trudną sytuacją materialną bądź osobistą winna zwrócić się przed osadzeniem w izolacji więziennej o odroczenie wykonania kary a po osadzeniu o udzielenie przerwy w karze. Zatem, Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku jest zobowiązany do kierowania się warunkami wskazanymi w art. 43la§1kkw.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

W przytoczonym art. 43la§1 pkt 2 Ustawy znajduje się bezpośrednie odwołanie do treści art.53§1kk tj. celów kary w zakresie prewencji indywidualnej. Sąd meriti wymierzając karę bierze także pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze które winny być osiągnięte wobec skazanego.

Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku o wyrażenie zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego jest zobowiązany do ustalenia w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, czy cele kary zostaną zrealizowane bez konieczności dalszego odbywania kary w warunkach izolacji więziennej, czyli w miejscu połączonym z nadzorem ze strony funkcjonariuszy SW.

Z opinii dyrektora aresztu z dnia 9.11.2016r. wynika, że skazany M. G. od dnia 21.10.2016r. odbywa karę roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 12.08.2016r., w sprawie XIVK 156/16, za czyny z art.279§1kk, art.278§1kk.

Skazany w dniu 12.10.2012r. opuścił zakład karny po udzieleniu zezwolenie na odbycie dalszej kary w (...). Skazany ponownie opuścił areszt śledczy w dniu 9.06.2014r. po uchyleniu tymczasowego aresztowania. Wskazać należy, że skazany przypisane mu liczne czyny popełnił w lipcu 2015r.

Zatem, do zmiany nagannej postawy nie skłonił skazanego nawet pobyt w izolacji więziennej i odbycie kary poza zakładem karnym w (...). Na marginesie dodać trzeba, że wobec skazanego prowadzone jest postępowanie karne w sprawie II K 627/16 (1Ds. 866/16) o czyn z art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii tj. o posiadanie 404,72 grama amfetaminy. W tej sprawie był zastosowany środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Prowadzone jest postępowanie karne w sprawach II K 841/15 i XIV K 156/16.

Wskazać trzeba, że orzeczenie wobec skazanego bezwzględnej kary pozbawienia wolności oznacza, wezwanie go do stawienia się w jednostce penitencjarnej. Zatem, w ocenie Sądu meriti jedynie pobyt w izolacji więziennej może skłonić skazanego do zmiany nagannej postawy i powstrzymania się od popełniania czynów sprzecznych z prawem. Odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego jest wyjątkiem od tej zasady.

Z informacji z (...)z dnia 15.11.2016r. wynika, że skazany był 11-krotnie karany z czego 5-krotnie za czyny z skierowane przeciwko mieniu z art.283kk w zw. z art.279§1kk w sprawie II K 1104/01, z art.278§1kk w sprawie II K 2004/01, XIV K 929/10, z art.278§1kk oraz z art.279§1kk w sprawie XIV K 156/16 oraz z art.291§1kk w sprawie XIV K 186/14, a także za przestępstwo uregulowane ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z art.62 ust.2 w sprawie II K 1152/13 oraz czyn z użyciem groźby z art.190§1kk w sprawie XIII K 2051/06. To oznacza, że nie jest sprawcą, który porządek prawny naruszył w sposób przypadkowy.

W wywiadzie środowiskowym sporządzonym przez kuratora w dniu 12.11.2016r. zaznaczono, że skazany będąc na wolności nie zachowywał się poprawnie. Był kilkakrotnie karany za przestępstwa skierowane przeciwko mieniu. Obecnie, wobec niego toczą się dwa postępowania karne w których jest oskarżony o czyn z art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w sprawie II K 841/15 (4 Ds.166/15) i II K 627/16 (1 Ds. 866/16). Również, w bieżącym roku do Sądu Rejonowego w Słupsku zostały złożone wnioski o określenie kary zastępczej aresztu za niewykonanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy w ramach orzeczonej kary ograniczenia wolności w sprawach, m.in. XIV W 2023/15, XIV W 1474/15, XIV W 264/14.

Te ustalenia zdaniem Sądu wskazują na naganne zachowanie skazanego na wolności i nie dają podstaw do przyjęcia, że będąc poza obrębem aresztu zaniecha on dalszego naruszania zasad porządku prawnego.

Postawa skazanego w okresie izolacji również nie uzasadnia uwzględnienia wniosku. Skazany w czasie odbywania kary raz korzystał z nagrody regulaminowej, karany dyscyplinarnie nie był. W relacjach ze współosadzonymi jest bezkonfliktowy. Wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę. Nadto, skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym co oznacza, że nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji.

Zatem, skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego osadzonego. Nie jest to wystarczające do uwzględnienia wniosku. Bierna, niczym szczególnym nie wyróżniająca się postawa skazanego w toku odbywania kary nie uzasadnia przyjęcia, że w jego osobowości doszło do trwałej, a zarazem pozytywnej zmiany uzasadniającej stwierdzenie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

Sąd nie może pominąć faktu iż skazany jest uczestnikiem podkultury więziennej. Przypomnieć trzeba, że skazany deklaruje przynależność do podkultury przestępczej. Podkultura więzienna jest zjawiskiem negatywnym, które nie powinno występować w jednostkach penitencjarnych. Nie można zatem bagatelizować udziału skazanych w tym zjawisku, gdyż ma ono wpływ na ocenę prawidłowości funkcjonowania skazanego w zakładzie karnym.

Z treści art.116a pkt 1 kkw wynika że skazanemu nie wolno uczestniczyć bez zgody lub wiedzy przełożonego w tego typu strukturze nieformalnej. Sąd penitencjarny podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażone w postanowieniach z dnia: 19.07.2006r. sygn. II AKzw 495/06 oraz 20.09.2006r. sygn. II AKzw 632/06 a także Sądu Apelacyjnego w Gdańsku zaprezentowane w postanowieniach z dnia: 22.07.2007r. sygn. II AKzw 983/07, 22.08.2007r. sygn. II AKzw 1080/07 i 8.07.2009r. sygn. II AKzw 877/09, z dnia 22.04.2013r. w sprawie II AKzw 789/13, z dnia 30.07.2014r. sygn. II AKzw 1435/14, z dnia 29.12.2014r. w sprawie II AKzw 2617/14, z dnia 17.10.2016r. sygn. II AKzw 1933/16, z dnia 11.10.2016r. sygn. II AKzw.1902/16 iż przynależność do podkultury więziennej już z samego założenia sprzeciwia się regulaminowi odbywania kary pozbawienia wolności a tym samym nie pozwala uznać zachowania za pozytywne i prognozuje dalszy negatywny stosunek do obowiązującego porządku prawnego.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego w tym wielokrotną karalność, brak aktywności w procesie resocjalizacji i nieskuteczność orzekanych w przeszłości dwukrotnie środków związanych z poddaniem sprawcy próbie należy bez wątpienia stwierdzić, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji.

Zważywszy więc na powyższe okoliczności, w tym również uczestnictwo skazanego w podkulturze przestępczej, wniosek M. G. o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego należy uznać za bezzasadny.

Z tych też względów, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.